

СТАНОВИЩЕ

ОТ ПРОФ. Д-Р ИРЕНА ИЛИЕВА

Институт за държавата и правото - Българска академия на науките,

София 1000, ул. „Сердика” № 4, тел. 02 987 49 02

член на научно жури съгласно Заповед № 2712/29.10.2025 г. на проф. д-р Н. Марин –
Ректор на ЮЗУ „Н. Рилски“ за публична защита на дисертационния труд на тема

„ОГРАНИЧЕНИЯ В СВОБОДНОТО ДВИЖЕНИЕ НА КАПИТАЛИ В КОНТЕКСТА НА ПРЕВЕНЦИЯТА СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ“

от Петко Пламенов Палазов

докторант в Югозападния университет „Неофит Рилски“,

под научното ръководство на проф. дн Габриела Белова-Ганева

за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ в професионално направление
3.6 Право, докторска програма „Право на Европейския съюз“

I. Кратки биографични данни

Петко Палазов е завършил средното си образование в 164 ГПИЕ «Мигел де Сервантес» - София. През 2012 г. се дипломира като магистър по «право» в СУ «Св. Кл. „Охридски», през 2014 г. придобива «магистър по Право на ЕС» в същия университет. Бил е експерт по приходите в НАП (2013 – 2018 г.), старши експерт в Министерство на икономиката (2017 – 2018 г.), юрисконсулт в БНП ПАРИБА - Лични финанси, клон България (2018 – 2022 г.); от 2022 г. и понастоящем е главен юрисконсулт на НЕТКРЕДИТ ООД.

Има множество допълнителни квалификации като «Лятна академия за млади лидери в държавната администрация» - 2017 г., и специализации по юридически английски език.

Зачислен е за задочен докторант по докторска програма «Право на ЕС» към катедра «Международно право и международни отношения» със Заповед № 1738/9.10.2020 г. на Ректора на ЮЗУ проф. Б. Юруков с научен ръководител проф. д-р Г. Белова-Ганева

II. Общо описание на представения дисертационен труд

Представен е дисертационен труд в обем от 333 стандартни страници, включително списък на използваните съкращения, увод, три глави, емпирично изследване от интервюта, заключение, три приложение и библиография. Използваната литература включва 45 източника литература на български, 24 на английски и 115 дела съдебна практика, нормативни източници и литература, достъпни онлайн. Посочени са 354 бележки под линия.

Структурно дисертацията е сравнително балансирана с обоснован превес на Глава Втора в размер от 86 страници, в която е разгледана подробно уредбата на борбата с изпирането на пари във вторичното право на ЕС .

Предметът на дисертационния труд е посветен на свободното движение на капитали и противодействието на изпирането на пари в тяхната взаимна връзка и конкуренция.

В увода (от 10 с.) докторантът обосновава актуалността на предмета на изследване, свързан с т. нар. „Нова европейска правна рамка”, състояща се от пакет от законодателни актове, регламенти и директиви, които внасят значителни изменения в нормативната уредба приложима до момента, поставянето под наблюдение на страната ни от FATF, влизането на България в Еврозоната

Ясно са формулирани основната теза, научноизследователските цели и задачи, както и използваната методология.

Основната изследователска теза е, че посредством разглеждането на взаимовръзката между свободното движение на капитали и борбата с изпирането на пари може да бъде постигнат така необходимия прецизен баланс между политиките на ЕС в двете области, за да се постигнат преследваните цели – устойчиви темпове на икономически растеж при осигуряване сигурността на финансовата система. (с. 13).

Сполучливо е избран интердисциплинарен подход: историческото изследване и сравнителноправния анализ, констативно-аналитичния, оценъчния, статистическия и емпиричен подход, включително дълбочинни интервюта.

Глава Първа (в обем от 72 с.), озаглавена „Свободно движение на капитали по смисъла на чл. 63 и сл. от ДФЕС“ е логически построена от изясняването на някои основополагащи понятия, като „капитал“, „свободно движение на капитали“, преглед на съвременното състояние на движението на капиталовите потоци, включително през оф-шор центрове. Представени са ползите и вредите от движението на капитали (напр. дестабилизиране на макроикономическите условия в дадена държава поради отлив от капитали и др. – с. 27-28). Направен е исторически преглед на въвеждането на свободното движение на капитали в Римския договор (ДЕИО) и в последвалите ревизии на учредителите договори.

Параграф 1.2.3. е посветен на Съюза на капиталовите пазари (СКП): премахване на пречките пред свободното движение на капитали и улесняване на трансграничните инвестиции в рамките на ЕС, като по същество инициативата има за задача да диверсифицира източниците на финансиране за европейските предприятия и по-добро свързване на спестяванията с продуктивни инвестиции в икономиката. Представено е развитието на СКП от 2015 г. насам. В този контекст е засегнат и въпроса за дигиталното евро, като се обръща внимание, че „Трансграничното му обращение обаче може да улесни международни престъпни дейности, ако не бъде надлежно контролирано“ (с. 50).

Анализирана е регламентацията в сега действащото първично право - чл. 63 и сл. ДФЕС, както и допустимите ограничения по чл. 65, пар. 1, буква б) ДФЕС. Особено място е отделено на анализа на чл. 66 ДФЕС, който оправомощава Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура да приемат административни мерки с оглед предотвратяване на тероризма. Тези мерки могат да бъдат замразяване на средства, финансови активи или икономически приходи, които принадлежат или са притежание на физически или юридически лица, групи или недържавни образувания.

Параграф 5 от тази Глава е посветен на съдебната практика на СЕС с особен акцент върху основанията за „обществен ред“ и „обществена сигурност“ като изключения от основния принцип на свободното движение на капитали.

Глава Втора (86 с.) е посветена на мерките за противодействие на изпирането на пари в правото на ЕС. Авторът сочи, че изпирането на пари е сравнително нов феномен, свързан най-вече с организираната трансгранична престъпност, едва в края на XX век международната общност започва систематично да го възприема като заплаха за финансовата и обществената сигурност. В тази глава се проследява генезиса и еволюцията на изпирането на пари както в световен, така и в европейски мащаб, дефинира се понятието и се систематизира социалните, икономическите и правните ефекти от това явление.

Посочен е началният момент на борбата с изпирането на пари, а именно приетата на 27.06.1980 г. от Съвета на Европа Препоръка № R(80) 10 за мерките срещу трансфера и съхраняването на средства с криминален произход и Декларацията за принципите относно предотвратяване на използването на банковата система за целите на изпирането на пари, приета на 12.02.1988 г. от създадения към Банката за международни плащания в Базел Комитет за банкови предписания и банков контрол. През 1986 г. САЩ е първата страна, която криминализира прането на пари, след като години наред губи битката с разпространението на наркотици. Друг ключов момент е създаването на FATF в Париж през 1989 г. на срещата на Г-7. Проследена е информативно международноправната уредба под егидата на Съвета на Европа: Конвенцията относно изпиране, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпление (8.11.1990 г.); създаването на Експертният комитет за оценка на мерките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма към Съвета на Европа – MONEYVAL през 1997 г. и Конвенция на Съвета на Европа

относно изпиране на пари, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпления и финансиране на тероризма (16.05.2005 г.). Спомената е и ролята на ОИСР.

Ключов за дисертацията е параграф 2, който има за цел да дефинира понятието „изпиране на пари“. След като прави преглед на български е и чуждестранни дефиниции, авторът се концентрира върху връзката между изпирането на пари и свободното движение на капитали. Това му дава възможност да открие „...две различни и взаимосвързани цели. Една отрицателна, състояща се в заличаване на връзката с източника и една положителна - обезпечаване на свободното движение и използване на това имущество в стопанския оборот. Така изведените цели са функционално свързани помежду си, доколкото за да бъде използвано свободно придобитото от престъпление имущество, следва да бъде заличена връзката с престъпния му източник“ (с. 108). П. Палазов извежда и собствено определение за изпиране на пари: „процес на умишлено прехвърляне и преобразуване на придобитото от престъпление имущество, в такова с привидно законосъобразен произход, за да се заличи връзката му с източника и да се обезпечи свободното му движение и използване в стопанския оборот“ (с. 108).

Анализът на фазите на изпирането на пари също е поставено от автора в контекста на свободното движение на капитали. Представени са следните фази: въвеждане (пласмент), напластяване (разслояване), интегриране. Открито е взаимовръзката между фазите на изпиране и свободното движение на капитали, като тя е основен механизъм във фазата на напластяване за прикриване, а в последната фаза на интегриране - условие, позволяващо на изпираните пари да се установят там, където могат да се употребяват с минимален риск и да носят доходност. (с. 115).

П. Палазов изказва собствено мнение по въпроса за последната фаза като счита, че „...именно фазата на интегриране представлява значим етап за намеса от страна на разследващите органи“ (с.115), като убедително дава аргументи в тази насока. да се посочи към приносите

В следващия параграф са очертани негативните последици от изпирането на пари върху обществените отношения и необходимостта от противодействие. Престъплението заплашва целостта на финансовата система, представлява риск за фискалната сигурност, инвестициите с изпираните пари допринасят за инфлационните процеси, разкриването на това престъпление в дадена банка или страна се явява проблем за самата институция или държава. Представени са вижданията на различни автори за негативните последици от изпирането на пари.

Параграф 2.4. проследява развитието на нормативната уредба в правото на ЕС. Проследени са Директива 91/308/ЕИО на Съвета за предотвратяване на използването на финансовата система за изпирането на пари (Първа директива); Директива 2001/97/ЕО за изменение на Директива 91/308/ЕИО на Съвета за предотвратяване на използването на финансовата система за изпиране на пари (Втора директива), Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (Трета директива); Четвърта директива - 20.05.2015 г.; Директива 2001/97/ЕО на

Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. за изменение на Директива 91/308/ЕИО на Съвета относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари (Пета директива); Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (Шеста директива),

Считам, че сърцевината на дисертационния труд е представянето и анализът на т. нар. нов пакет законодателни актове на ЕС в борбата срещу изпирането на пари. Той е базиран върху Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 24.07.2019 г., който отчита необходимостта от промяна на регулацията. Приетият през 2024 г. пакет включва четири основни акта: Регламент (ЕС) 2024/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма, Директива (ЕС) 2024/1640 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. относно механизмите, които да бъдат въведени от държавите членки за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма, за изменение на Директива(ЕС) 2019/1937 и за изменение и отмяна на Директива (ЕС) 2015/849; Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010; Регламент (ЕС) 2023/1113 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и прехвърлянията на определени криптоактиви, и за изменение на Директива (ЕС) 2015/849; (регламент за информацията, придружаваща преводите на средства, включително travel rule за криптоактиви).

Съществен принос на автора е цялостния анализ на тази регламентация.

Глава Трета (в обем от 54 с.) е посветена на конкуренцията между свободното движение на капитали и превенцията срещу изпирането на пари в ЕС. В нея авторът анализира възможните противоречия, конкуренция и дори антагонизъм, които възникват в резултат на едновременното прилагане на правилата относно свободно движение на капитали и изискванията на регулаторния режим за противодействие на изпирането на пари.

П. Палазов изследва правните форми на трансгранично движение на капитали, използвани за изпиране на пари, като извежда на преден план транзакции, които са по-високо рискови: банкови операции, фиктивни заеми, инвестиции в имоти, физическо прехвърляне на пари в брой, криптовалуты, докато, даренията и наследствата разкриват по-ниски нива на риск. Следващият анализ е по отношение на мерките за превенция на изпирането на пари, при който е изследван техният потенциал за ограничаване на свободното движение на капитали. Такива са прекратяване и отказ от встъпване в делови взаимоотношения с клиенти, по отношение на които е налице невъзможност за извършване на комплексна проверка; закриват кореспондентските си сметки с банки от определени страни или цели региони (напр. от списъка на FATF „високорискови трети държави“) – т.нар. де-рискинг и др.

Интерес представлява параграфът посветен на имплицитните ограничения, породени от борбата срещу изпирането на пари, който е фокусиран върху импликациите на де-рискинг по отношение свободното движение на капитали.

Представянето на Регламент (ЕС) 2023/1114 (MiCA - Markets in Crypto-assets) е концептуализирано като пример за имплицитно ограничение върху свободното движение на капитали. Счита се цялостното представяне на регламента в светлината на изследваната проблематика за принос на дисертацията

Както сочи П. Палазов оценката на ефективността на мерките срещу изпиране на пари в контекста на тяхното взаимодействие със свободното движение на капитали е затруднително поради оскъдността и ненадеждността на данните, липсата на данни за някои престъпления, непълни сведения за определени години и др. авторът извежда нуждата от „прецизиране“ и „прекалибриране“ на подхода за борба с изпирането на пари (с. 219). Изследвайки прилагането на принципа на пропорционалност, тук е представена и релевантна съдебна практика на СЕС.

Последният параграф систематизира изводите от направените дълбочинни интервюта с професионалисти от различни сектори.

Заключението (16 с.) обобщава изводите, направени от автора в изложението, като те са поставени в контекста на динамичната връзка между свободното движение на капитали и политиките за борба с изпирането на пари. П. Палазов формулира няколко важни предложения за уеднаквяване на правната уредба, оптимизиране на режима на комплексна проверка и спазване на принципа на пропорционалност.

III. Оценка на научните и практически резултати и приноси в дисертацията

Първото несъмнено достойнство на дисертационния труд е избора на темата. Проблематиката на изпирането на пари е била предмет на изследване от различни аспекти в българската и чужда специализираната правна литература. Търсената новост в случая е поставянето на проучването в контекста на свободното движение на капитали, което е достойнство на дисертационния труд.

Основният теоретичен принос е извеждането на собствена дефиниция за „изпиране на пари“ в контекста на свободното движение на капитали (с. 108 от дисертацията).

Приносен е параграфът, в който П. Палазов отстоява собствено виждане за разследването на изпирането на пари във фазата на „интегрирането“, като дава балансиран подход и цели по този начин да предизвика научна дискусия.

Принос представлява направената типология на правните форми на движение на капитали, които могат да бъдат използвани за пране на пари, както и класификация на мерки с най-висок ограничителен потенциал.

Изцяло приносно е изследването на т. нар. нов пакет законодателни актове на ЕС в борбата срещу изпирането на пари.

Трудът съдържа основно научно-практически приноси, сред които бих открито следните:

- Принос представлява анализът на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета;
- Осъщественият критичен анализ на ефективността на режима на борба с изпирането на пари в ЕС;
- Изведените експлицитни и имплицитни ограничения на регулациите срещу изпирането на пари по отношение на свободното движение на капитали;
- Многото обосновани изводи, напр. на с. 168, с. 170, с. 174, с. 196, с. 203, с. 228;
- Представянето на Регламент (ЕС) 2023/1114 (MiCA - Markets in Crypto-assets);
- Направените дълбочинни интервюта със специалисти от различни области и изводите от тях;
- Приноси са направените предложения за усъвършенстване на регламентацията срещу изпирането на пари и прилагането ѝ на практика.

Считам, че както съдържанието, така и оформлението на дисертационния труд на докторант Петко Палазов отговарят изцяло на изискванията за присъждане на образователна и научна степен „доктор по Право на ЕС“, посочени в Закона за развитието на академичния състав в Република България. Основната изследователска теза е апробирана от докторанта.

Дисертацията свидетелства за задълбочените познания на автора по изследваните проблеми и способност за повеждане на самостоятелно научно изследване. Не откривам данни за плагиатство. Авторефератът отразява пълно и добросъвестно съдържанието на дисертационния труд.

За доброто впечатление от труда на П. Палазов свидетелстват и шестте публикации по темата на дисертационния труд, две от които са на английски език в резултат от участието му в международни конференции с доклади.

IV. Критични бележки и препоръки

Имам някои терминологични бележки – относно непоследователното използване на терминологията. В българското законодателство се използва понятието „изпиране на пари“, докато в превод от английски се е утвърдило „пране на пари“. В изложението се използват и двата термина (например на с.18, с. 19, на с. 61 се използва „пране на пари“). Би било добре при евентуално бъдещо издаване на труда да се прецизира терминологията: или да се уеднакви или да се обясни изрично, че двете понятия се използват като синоними. Откривам „модерното“ използване на думата „адресирам“ на няколко места в дисертацията. Бих препоръчала да се замени с адекватна българска дума за да се запази добрия стил на труда.

Има известно несъответствие между заглавието на Глава Втора и нейното съдържание, доколкото се представя не само развитието на мерките срещу изпирането на пари в правото на ЕС, но и международните конвенции и други актове под егидата на Съвета на Европа.

Констатирах някои технически пропуски като липса на сноски под линия след цитирания, които са поставени в кавички.

Бързам да подчертая, че посочените критични бележки не са от съществено значение и не се отразяват на качеството на дисертационното изследване.

V. Заключение

Дисертационният труд отговаря на изискванията на чл. 6, ал. 3 от Закона за развитие на академичния състав в Р България, на чл. 27 от Правилника за неговото прилагане и на Вътрешните правила за развитие на академичния състав на Югозападния университет „Н. Рилски“, поради което давам **ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА и предлагам убедено Научното жури да даде на Петко Пламенов Палазов образователната и научна степен „доктор“ по научна специалност „Право на Европейския съюз“.**

3.01.2026 г.

Проф. д-р Ирена Илиева

OPINION

by Prof. IRENA ILIEVA, PhD

Institute for the State and the Law – Bulgarian Academy of Sciences Sofia 1000, 4 Serdika St.,

tel. 02 987 49 02

Member of the academic jury pursuant to Order No. 2712/29.10.2025 of Prof. N. Marin, PhD – Rector of South-West University “Neofit Rilski” for the public defense of the dissertation entitled:

“RESTRICTIONS ON THE FREE MOVEMENT OF CAPITAL IN THE CONTEXT OF ANTI-MONEY LAUNDERING PREVENTION”

by Petko Plamenov Palazov - PhD candidate at South-West University “Neofit Rilski”, under the supervision of Prof. Gabriela Belova-Ganeva, DSc.

for the award of the educational and scientific degree “Doctor” in professional field 3.6 Law, doctoral program “Law of the European Union”

I. Brief biographical data

Petko Palazov completed his secondary education at 164 Foreign Language High School “Miguel de Cervantes” – Sofia. In 2012 he graduated with a Master’s degree in Law from Sofia University “St. Kliment Ohridski”, and in 2014 he obtained a Master’s degree in EU Law from the same university.

He has worked as a revenue expert at the National Revenue Agency (2013–2018), senior expert at the Ministry of Economy (2017–2018), legal counsel at BNP Paribas Personal Finance, Bulgaria (2018–2022); since 2022 he has been Chief Legal Counsel at NETCREDIT Ltd.

He has completed numerous additional qualifications, including the “Summer Academy for Young Leaders in Public Administration” (2017), and specializations in legal English.

He was enrolled as a part-time doctoral student in the doctoral program “Law of the European Union” at the Department of International Law and International Relations by Order No. 1738/9.10.2020 of the Rector of SWU Prof. B. Yurukov, PhD, with scientific supervisor Prof. Dr. G. Belova-Ganeva.

II. General description of the submitted dissertation

The submitted dissertation consists of 333 standard pages, including a list of abbreviations, introduction, three chapters, an empirical study based on interviews, conclusion, three appendices, and a bibliography. The literature used includes 45 sources in Bulgarian, 24 in English, and 115 cases, legal sources, and online materials. A total of 354 footnotes are provided.

Structurally, the dissertation is relatively balanced, with a justified emphasis on Chapter Two (86 pages), which examines in detail the EU secondary legislation on anti-money laundering.

The subject of the dissertation focuses on the free movement of capital and anti-money laundering measures, viewed in their mutual relationship and tension.

In the introduction (10 pages), the doctoral candidate justifies the relevance of the topic, referring to the 'New European Legal Framework', consisting of a package of legislative acts, regulations and directives that significantly amend the existing legal regime, the FATF monitoring of Bulgaria, and the country's accession to the Eurozone.

The main thesis, research objectives and tasks, as well as the methodology used, are clearly formulated.

The core research thesis is that examining the interrelationship between the free movement of capital and anti-money laundering measures can achieve the necessary precise balance between EU policies in both areas, in order to secure the pursued goals – sustainable economic growth while ensuring the security of the financial system (p. 13).

An interdisciplinary approach is successfully chosen: historical analysis, comparative legal analysis, descriptive-analytical and evaluative methods, statistical and empirical approaches, including in-depth interviews.

Chapter One (72 pages), entitled "Free Movement of Capital under Articles 63 et seq. TFEU", is logically structured, beginning with clarification of fundamental concepts such as 'capital', 'free movement of capital', and an overview of current capital flows, including through offshore centers. The benefits and risks of capital movement are presented (e.g., macroeconomic destabilization due to capital outflows – pp. 27–28). A historical overview of the introduction of the free movement of capital in the Treaty of Rome (EEC Treaty) and subsequent treaty revisions is provided.

Section 1.2.3. is devoted to the Capital Markets Union (CMU): removing barriers to the free movement of capital and facilitating cross-border investment within the EU. The development of the CMU since 2015 is presented. In this context, the issue of the digital euro is also addressed, noting that "*its cross-border circulation may facilitate international criminal activities if not properly controlled*" (p. 50).

The regulation in current primary law – Articles 63 et seq. TFEU – is analyzed, as well as the permissible restrictions under Article 65(1)(b) TFEU. Special attention is given to Article 66 TFEU, empowering the European Parliament and the Council to adopt administrative measures to prevent terrorism, including freezing of funds and financial assets belonging to individuals, groups or non-state entities.

Section 5 of this chapter is devoted to CJEU case law, with emphasis on "public policy" and "public security" as exceptions to the free movement of capital.

Chapter Two (86 pages) focuses on EU anti-money laundering measures. The author notes that money laundering is a relatively new phenomenon, linked primarily to organized transnational crime, and only in the late 20th century did the international community begin to systematically treat it as a threat to financial and public security.

The chapter traces the genesis and evolution of money laundering at the global and European levels, defines the concept, and systematizes its social, economic, and legal effects.

The beginning of AML efforts is identified as the Council of Europe Recommendation No. R(80)10 (1980) and the 1988 Basel Declaration. The creation of FATF in 1989 is highlighted, as well as key Council of Europe conventions and the establishment of MONEYVAL (1997).

A central section defines 'money laundering'. After reviewing Bulgarian and foreign definitions, the author focuses on the link between money laundering and the free movement of capital. He identifies two

interconnected objectives: a negative one – eliminating the link to the criminal source, and a positive one – ensuring the free movement and use of the assets in economic circulation (p. 108).

He proposes his own definition: *“a process of intentionally transferring and transforming property acquired through crime into property with an apparently lawful origin, in order to erase its link to the source and ensure its free movement and use in economic circulation”* (p. 108).

The phases of money laundering are analyzed in the context of the free movement of capital: placement, layering, integration. The author convincingly argues that the integration phase is particularly significant for investigative intervention (p. 115).

The negative consequences of money laundering for public relations are outlined: threats to financial system integrity, fiscal risks, inflationary effects, reputational damage to institutions and states.

Section 2.4. traces the development of EU AML legislation:

- First AML Directive (1991)
- Second AML Directive (2001)
- Third AML Directive (2005)
- Fourth AML Directive (2015)
- Fifth AML Directive (2018)
- Sixth AML Directive (2018/1673)

The core of the dissertation is the analysis of the new EU AML legislative package adopted in 2024, based on the Commission’s 2019 Report. The package includes four main acts, among them Regulation (EU) 2024/1624 on preventing the use of the financial system for money laundering or terrorism financing of terrorism, Directive (EU) 2024/1640 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2024 on the mechanisms to be introduced by the Member States to prevent the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing, amending Directive (EU) 2019/1937 and amending and repealing Directive (EU) 2015/849; Regulation (EU) 2024/1620 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2024 establishing the Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism and amending Regulations (EU) No 1093/2010, (EU) No 1094/2010 and (EU) No 1095/2010; Regulation (EU) 2023/1113 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on information accompanying transfers of funds and certain crypto-assets, and amending Directive (EU) 2015/849 (the regulation on information accompanying transfers of funds, including the travel rule for crypto-assets).

A substantial contribution of the author is the comprehensive analysis of this regulatory framework.

Chapter Three (54 pages) is devoted to the competition between the free movement of capital and anti-money-laundering prevention in the EU. In it, the author analyses the possible contradictions, competition, and even antagonism that arise from the simultaneous application of the rules on the free movement of capital and the requirements of the regulatory regime for combating money laundering.

P. Palazov examines the legal forms of cross-border capital movement used for money laundering, highlighting transactions that are higher-risk: banking operations, fictitious loans, real-estate investments, physical transfer of cash, cryptocurrencies, while donations and inheritances reveal lower levels of risk. The subsequent analysis concerns anti-money-laundering preventive measures and their potential to restrict the free movement of capital. Such measures include terminating or refusing to enter into business relationships with clients for whom customer due diligence cannot be performed; closing correspondent

accounts with banks from certain countries or entire regions (e.g., FATF-listed ‘high-risk third countries’)—the so-called de-risking, and others.

Of particular interest is the paragraph dedicated to the implicit restrictions arising from the fight against money laundering, focusing on the implications of de-risking for the free movement of capital.

The presentation of Regulation (EU) 2023/1114 (MiCA – Markets in Crypto-assets) is conceptualized as an example of an implicit restriction on the free movement of capital. I consider the overall presentation of the regulation in light of the researched issues to be a contribution of the dissertation.

As P. Palazov notes, assessing the effectiveness of anti-money-laundering measures in the context of their interaction with the free movement of capital is difficult due to the scarcity and unreliability of data, the absence of data on certain offences, incomplete information for certain years, etc. The author identifies the need for a ‘refinement’ and ‘recalibration’ of the approach to combating money laundering (p. 219). In examining the application of the principle of proportionality, relevant CJEU case law is also presented.

The final paragraph systematizes the conclusions drawn from the in-depth interviews conducted with professionals from various sectors.

The **Conclusion** (16 pages) summarizes the findings made by the author, placing them in the context of the dynamic relationship between the free movement of capital and anti-money-laundering policies. P. Palazov formulates several important proposals for harmonizing the legal framework, optimizing the customer due-diligence regime, and ensuring compliance with the principle of proportionality.

III. Evaluation of the scientific and practical results and contributions of the dissertation

The first undeniable merit of the dissertation is the choice of topic. The issue of money laundering has been examined from various angles in Bulgarian and foreign specialized legal literature. The novelty sought here is placing the study in the context of the free movement of capital, which is a strength of the dissertation.

The main theoretical contribution is the author’s own definition of ‘money laundering’ in the context of the free movement of capital (p. 108 of the dissertation).

A contribution is the paragraph in which P. Palazov defends his own view regarding the investigation of money laundering in the ‘integration’ phase, offering a balanced approach aimed at stimulating scholarly debate.

Another contribution is the typology of legal forms of capital movement that may be used for money laundering, as well as the classification of measures with the highest restrictive potential.

Entirely original is the examination of the so-called new package of EU legislative acts in the fight against money laundering.

The work contains primarily scientific-practical contributions, among which I would highlight the following:

- The analysis of Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council;
- The critical analysis of the effectiveness of the EU anti-money-laundering regime;

- The identification of explicit and implicit restrictions arising from AML regulations in relation to the free movement of capital;
- The many well-reasoned conclusions (e.g., pp. 168, 170, 174, 196, 203, 228);
- The presentation of Regulation (EU) 2023/1114 (MiCA – Markets in Crypto-assets);
- The in-depth interviews with specialists from various fields and the conclusions drawn from them;
- The proposals for improving AML regulation and its practical application.

I consider that both the content and the structure of the dissertation of PhD candidate Petko Palazov fully meet the requirements for awarding the educational and scientific degree “Doctor in Law of European union”, as set out in the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria. The main research thesis has been validated by the doctoral candidate.

The dissertation demonstrates the author’s profound knowledge of the researched issues and his ability to conduct independent scientific research. I find no evidence of plagiarism. The abstract fully and faithfully reflects the content of the dissertation.

The positive impression of P. Palazov’s work is further supported by his six publications on the dissertation topic, two of which are in English as a result of his participation in international conferences.

IV. Critical remarks and recommendations

I have some terminological remarks regarding the inconsistent use of terminology. Bulgarian legislation uses the term “изпиране на пари” (‘money laundering’), while the English-derived term “пране на пари” is also widely used. Both appear in the text (e.g., pp. 18, 19, 61). For any future publication, it would be advisable to standardize the terminology or explicitly state that the two terms are used synonymously.

I also note the modern use of the verb “адресирам” (‘to address’ in several places). I would recommend replacing it with an appropriate Bulgarian equivalent to preserve the stylistic quality of the work.

There is some inconsistency between the title of Chapter Two and its content, as it presents not only the development of AML measures in EU law but also international conventions and other acts under the Council of Europe.

I identified some technical omissions, such as missing footnotes after quoted text placed in quotation marks.

I hasten to emphasize that these critical remarks are not substantial and do not affect the quality of the dissertation.

V. Conclusion

The dissertation meets the requirements of Article 6(3) of the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria, Article 27 of its Implementing Rules, and the Internal Rules of South-West University “Neofit Rilski”. Therefore, I give a **POSITIVE ASSESSMENT** and confidently propose that the Academic Jury award **Petko Plamenov Palazov** the educational and scientific degree “**Doctor**” in the scientific specialty **Law of the European Union**.

3 January 2026

Prof. Irena Ilieva, PhD